

gjør paa den enkelte Embedsmands Begne, og altsaa medindbefattes i det Bederlag for Statstjenesten, som Staten giver efter en ganske eensidig Bestemmelse, thi det maa under den hele Sag ikke tabes af Sigte, at Lønnen for Statstjenesten skjelner sig deri væsentligt fra al anden Løn, at medens denne fremgaaer efter en fælles Overenskomst, og hovedsagelig retter sig efter Concurrencen, saa bliver Lønnen for Statstjenesten af Staten ganske eensidig bestemt, uden Hensyn til Concurrencen efter Statstjenesten. Men naar dette Hensyn fastholdes, saa synes det ogsaa, at det Princip, som hidtil ogsaa er blevet fulgt ved alle Pensionsloves Affattelse, ligesom gaaer ud herfra, at Pensioneringen bør rette sig efter Statstjenestens Værdighed, og at der ikke i saa Henseende bør finde noget væsentligt Spring Sted. Gansefeet bort fra Tjenestetidens Værdighed har vistnok Udvalget heller ikke gjort, men det forekommer mig dog, at Udvalgets Scala indeholder meget store Spring, og Spring, som jeg ingenlunde heller kan finde retfærdiggjorte ved de andre Hensyn, som ere blevene paaberaabte. Den Scala, som findes i Udfastet, mod hvilken der, som jeg vel føler, ogsaa kan fremsættes Indvendinger, skrider jævnt frem, i Almindelighed med 10 pCt. for 5 Aar; det er kun fra Tjenestetiden fra 30 til 40 Aar, hvor den i det Hele stiger med 10 pCt., medens den med Undtagelse af de første Tjenesteaar, fra det 1ste til det 15de; for hvilke den har en særegen Klasse, som sagt, for enhver Periode af 5 Aar stiger 10 pCt.

Derimod har Udvalget opstillet en Scala, hvor efter Pensioneringen i de første 5 Aar i ethvert Aar stiger med 10 pCt. Efter de 5 første Aar er Scalaen stillestaaende, eller stiger der slet ingen Forandring i 15 Aar, og derpaa stiger Scalaen igjen fra det 20de til det 30te Tjenesteaar med $\frac{1}{100}$ eller med $1\frac{2}{3}$ pCt. aarlig, og standser saa igjen aldeles, saa at den hele Tjenestetid efter det 30te Aar slet ikke faaer Indflydelse paa Pensionskravets Størrelse. Jeg troer, at i de store Spring, som ere gjorte i hvert af de 5 første Aar, ligger der en ubegrundet Afvigelse fra det Princip, som man hidtil har fulgt ved Pensionslovens Affattelse, og at dette ikke blot er en Afvigelse fra et

almindeligt befulgt Princip, men at dette heller ikke staaer i Harmoni med Pensionskravets hele Natur. Jeg kunde langt snarere finde mig i at betragte Indtrædelsen i Statstjenesten og den faste Tjenestetid kun som en Forberedelse til Statstjenesten selv, og at man derfor fulgte den Vej, som man i de fleste andre Pensionslove har fulgt, at man bestemte en vis Tjenestetid forend Pensionsberettigelsen i det Hele skulde indtræde. At gaae saavidt, som et æret Medlem af Udvalget har gjort, nemlig at man fastsatte det 25de Aar, som Tidspunktet for Pensionsberettigelsens Begyndelse, dette kan jeg vel paa ingen Maade billige; men om Udvalget havde foreslaaet, at begrunde Pensionsberettigelsen med det 5te Tjenesteaar, saaledes som man har gjort det i flere af de tydske Pensionslove, saa skulde jeg have fundet denne Anskuelse vel begrundet i Statstjenestens Natur, og at være til en ikke ringe Besparelse for Statskassen. Et andet Hensyn, som ikke kan tabes af Sigte ved en Pensionslovs Affattelse, er unagtelig det finansielle Hensyn, og hvorvidt Pensioneringsmaaden stemmer overeens med den hele Gængeringsplan i den enkelte Stat. Men ogsaa i denne Henseende maa jeg bemærke, at jeg ingenlunde kan være enig med det ærede Udvalg i, at det af det foreslaaede Pensionssystem vilde være mindre bekostelig end de Regler, som enten hidtil ere fulgte, eller som ere opstillede i Lovudkastet selv. Hvad det ærede Udvalg har anført til Forsvar for sin Anskuelse, kan jeg ikke indrømme den Gyldighed, som man har tillagt det. Man har taget et enkelt Aar, 1847, og vist hvad de Pensioner, som dengang bleve bevilgede, vilde have udgjort, naar man havde fulgt den ene eller den anden Fremgangsmaade. Men det kommer ikke alene an paa, hvad de i en vis Tid efter et vist System bevilgede Pensioner vilde have udgjort i det enkelte Aar, ifald en anden Regel havde været fulgt. Pensionsbyrden er til enhver Tid et Product af de enkelte bevilgede Pensioner og deres Værdighed, og man kan altsaa ikke lægge et enkelt Aar til Grund for en saadan Betragtning. Jeg skal i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at naar man tager den hele Pensionsbyrde, som er opført paa det almindelige Pen-